

29.12.2022/1262

Dokumentin versiot

- [Viitetiedot](#)
- [På svenska](#)

Laki ympäristövahinkorahastosta

Katso tekijänoikeudellinen huomautus [käyttöehdoissa](#).

Eduskunnan päätöksen mukaisesti, joka on tehty perustuslain 87 §:ssä määrättyllä tavalla, säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Ympäristövahinkorahaston tarkoitus

Ympäristön hyvän tilan turvaamista varten on ympäristövahinkorahasto, josta maksetaan korvaus ympäristön pilaantumisen torjunnasta ja pilaantuneen ympäristön ennallistamisesta aiheutuneista kustannuksista sekä aiheutuneesta vahingosta toissijaisissa vastuutilanteissa. Ympäristövahinkorahastosta voidaan myöntää harkinnanvaraisia avustuksia ympäristövahinkojen torjunnan hankintoihin.

2 §

Soveltamisala ja sen rajaus

Tässä laissa säädetään ympäristövahinkorahastosta ja sen toiminnasta, ympäristövahinkomaksusta ja rahaston varoista sekä rahastosta maksettavista korvauksista ja avustuksista.

Tätä lakia ei sovelleta öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamista koskevan vuoden 1971 kansainvälisen yleissopimuksen muuttamisesta tehdyn vuoden 1992 pöytäkirjan (SopS 41 ja 42/1996) sekä siihen liittyvän vuoden 2003 pöytäkirjan (SopS 20 ja 21/2005) mukaan korvattavaksi kuuluviin vahinkoihin.

3 §

Ympäristövahinkorahaston hallinto

Ympäristövahinkorahasto on ympäristöministeriön alainen valtion talousarvion ulkopuolinen rahasto. Ministeriöllä on oikeus antaa rahaston hallinnon järjestämistä ja

rahaston talouden hoitoa koskevia yleisiä määräyksiä. Ministeriöllä on oikeus saada rahastolta tarvitsemansa tiedot ja selvitykset.

Ympäristöministeriö hyväksyy rahaston tulostavoitteet rahaston hallituksen esityksestä.

Ylintä päätösvaltaa ympäristövahinkorahastossa käyttää rahaston hallitus.

4 §

Ympäristövahinkorahaston varat

Ympäristövahinkorahaston varat muodostuvat ympäristövahinkomaksuista, jotka tuloutetaan ympäristövahinkorahastoon. Ympäristövahinkorahaston varat muodostuvat lisäksi edellisiltä tilikausilta kertyneistä ylijäämistä sekä rahastosta maksettujen korvausten palautuksista niihin liittyvine korko- ja muine erineen.

Jäljempänä 20 §:ssä tarkoitettuihin avustuksiin käytetään vain valtion talousarviosta ympäristövahinkorahastoon siirrettävää määrärahaa.

Ympäristövahinkorahastolla ei ole itsenäistä lainanotto-oikeutta eikä oikeutta sijoittaa rahaston varoja.

5 §

Varojen siirto valtion talousarviosta eräissä tilanteissa

Jos ympäristövahinkorahaston ympäristövahinkomaksuna kerätyt varat eivät riitä korvausten suorittamiseen, voidaan tarvittavat varat siirtää valtion talousarviosta ympäristövahinkorahastoon. Kun rahastoon on kertynyt riittävästi varoja ympäristövahinkomaksuista, tuloutetaan valtiolta saadut varat takaisin valtion talousarvioon.

Ympäristöministeriön on tehtävä esitys varojen siirtämiseksi valtion talousarviosta ympäristövahinkorahastoon ympäristövahinkorahaston hallituksen esityksestä, jos siihen on 1 momentin nojalla tarvetta.

Ympäristövahinkorahaston hallituksen on viipymättä ilmoitettava ympäristöministeriölle, kun rahastoon on kertynyt riittävästi varoja siirrettyjen varojen tulouttamiseksi takaisin valtion talousarvioon. Ministeriö huolehtii valtiolta saatujen varojen tulouttamisesta takaisin valtion talousarvioon.

2 luku

Ympäristövahinkomaksu

6 §

Vuosittainen ympäristövahinkomaksuvelvollisuus ja maksun suuruus

Toiminnanharjoittajan, joka harjoittaa liitteessä 1 tarkoitettua ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavaa toimintaa on suoritettava mainitun liitteen mukaista vuosittaista ympäristövahinkomaksua.

Ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavalla toiminnalla tarkoitetaan laitoksen perustamista tai käyttämistä sekä siihen teknisesti ja toiminnallisesti kiinteästi liittyvää toimintaa taikka alueen käyttämistä tai toiminnan järjestämistä siten, että siitä saattaa aiheutua ympäristön pilaantumista.

Poiketen siitä, mitä 1 momentissa säädetään, velvollisuus suorittaa vuosittaista ympäristövahinkomaksua ei koske valtion virastojen tai laitosten taikka valtion liikelaitosten harjoittamaa toimintaa, eikä myöskään kuntien tai kuntayhtymien taikka kunnallisten liikelaitosten harjoittamaa toimintaa. Maksuvelvollisuus ei koske myöskään Suomen evankelis-luterilaisen kirkon tai Suomen ortodoksisen kirkkokunnan taikka niiden seurakuntien harjoittamaa toimintaa.

Jos ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttava toiminta sijoittuu useampaan kuin yhteen liitteessä 1 tarkoitettuun maksuluokkaan, vuosittainen ympäristövahinkomaksu on suoritettava suurinta maksua vastaavan maksuluokan mukaisesti. Jos samalla toiminnanharjoittajalla on usea erilliseksi katsottava ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttava toiminta, ympäristövahinkomaksu on maksettava kustakin toiminnasta erikseen.

Vuosittaisesta ympäristövahinkomaksusta Ahvenanmaalla ei säädetä tässä laissa.

7 §

Kertaluonteinen ympäristövahinkomaksuvelvollisuus ja maksun suuruus

Toiminnanharjoittajan, joka harjoittaa liitteen 2 mukaista ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavaa toimintaa, on suoritettava kertaluonteinen ympäristövahinkomaksu. Maksuvelvollisuus ei koske 6 §:n 3 momentissa tarkoitettua toimintaa.

Kertaluonteinen ympäristövahinkomaksu on 400 euroa.

Jos toiminnasta on maksettava vuosittainen ympäristövahinkomaksu, kertaluonteista ympäristövahinkomaksua ei kanneta.

Kertaluonteisesta ympäristövahinkomaksusta Ahvenanmaalla ei säädetä tässä laissa.

8 §

Ympäristövahinkomaksuvelvollisuuden alkaminen

Ympäristövahinkomaksua on suoritettava sen kalenterivuoden alusta, jona toiminta aloitetaan. Ympäristövahinkomaksuvelvollinen on se, joka on vuoden alussa ollut merkittynä ympäristönsuojelun tietojärjestelmään maksuvelvollisuuden alaisesta toiminnasta vastaavaksi toiminnanharjoittajaksi. Toiminnanharjoittajan on ilmoitettava uuden ja muuttuneen toiminnan aloittamisesta maksunkantoviranomaiselle.

Maksunkantoviranomaisen on talletettava mahdollisimman pian, kuitenkin viimeistään vuoden loppuun mennessä toiminnanharjoittajan ilmoittamat uuden tai muuttuneen toiminnan tiedot ympäristönsuojelun tietojärjestelmään.

9 §

Vuosittaisen ympäristövahinkomaksuvelvollisuuden päättyminen

Velvollisuus maksaa vuosittaista ympäristövahinkomaksua päättyy sen vuoden lopussa, jona toiminta on päättynyt ja toiminnanharjoittaja on ilmoittanut tästä maksunkantoviranomaiselle. Maksunkantoviranomaisen on tehtävä toiminnan päättymisestä rekisterimerkintä ympäristönsuojelun tietojärjestelmään mahdollisimman pian tiedon saatuaan, kuitenkin viimeistään vuoden loppuun mennessä.

Poiketen siitä, mitä 1 momentissa säädetään, velvollisuus maksaa vuosittaista ympäristövahinkomaksua kaivostoiminnasta ja kaatopaikasta päättyy sen vuoden lopussa, jona kaivannaisjätteen jätealueiden tai kaatopaikan sulkeminen ja muut jätteen käsittelytoiminnalle määrätyt sulkemista koskevat toimet on toteutettu siten kuin ympäristönsuojelulaissa ([527/2014](#)) ja jätelaissa ([646/2011](#)) sekä niiden nojalla säädetään, ja toiminnanharjoittaja on ilmoittanut tästä maksunkantoviranomaiselle.

10 §

Maksunkantoviranomainen

Vuosittaisen ja kertaluonteisen ympäristövahinkomaksun määrää Etelä-Pohjanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus (*maksunkantoviranomainen*).

11 §

Ympäristövahinkomaksun kantaminen ja korko

Ympäristövahinkomaksu erääntyy maksettavaksi maksunkantoviranomaisen määräämänä ajankohtana, kuitenkin aikaisintaan toiminnan aloittamista tai muuttamista seuraavan vuoden huhtikuun viimeisenä päivänä ja viimeistään vuoden loppuun mennessä. Maksupäätös lähetetään maksuvelvolliselle viimeistään 30 päivää ennen eräpäivää.

Eräpäivän jälkeen suoritetulle ympäristövahinkomaksulle on maksettava viivästyskorkoa. Viivästyskoron laskemisesta säädetään veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa ([1556/1995](#)).

3 luku

Korvaukset ja avustukset

12 §

Korvauksen maksamisen edellytykset

Ympäristövahinkorahastosta maksetaan korvaus 13 §:ssä tarkoitettusta vahingosta ja 15 §:ssä tarkoitetuista torjunta- ja ennallistamiskustannuksista, jos:

1) korvausta ei saada täysimääräisesti perityksi siltä, joka on muun lain nojalla velvollinen maksamaan korvauksen vahingosta, tai siltä, joka vastaa torjunta- ja ennallistamiskustannuksista; tai

2) muun lain nojalla korvausvelvollista tai torjunta- ja ennallistamiskustannuksista vastaavaa tahoa ei saada selvitettyksi.

Korvauksen maksamisen edellytyksenä on lisäksi se, että korvausta vahingosta tai torjunta- ja ennallistamiskustannuksista ei täysimääräisesti makseta korvausvelvollisen tai kustannuksista vastaavan tahon asettamasta vakuudesta, lakisääteisestä tai vapaaehtoisesta vakuutuksesta taikka muusta laissa säädetystä korvausjärjestelmästä.

13 §

Vahinkoa kärsineelle maksettava korvaus

Ympäristövahinkorahastosta maksetaan vahinkoa kärsineelle korvausta:

1) ympäristövahinkojen korvaamisesta annetussa laissa ([737/1994](#)) tarkoitetusta Suomessa harjoitetusta toiminnasta Suomessa aiheutuneesta ympäristövahingosta sekä mainitun lain 6 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetuista vahingontorjunta- ja ennallistamiskustannuksista ja 3 kohdassa tarkoitetuista välttämättömistä selvityksistä aiheutuneista kustannuksista;

2) ajoneuvosta tai sen käyttämisestä Suomessa johtuneen öljy- tai muun kemikaalipäästön seurauksena ajoneuvon ulkopuolella Suomessa aiheutuneesta vahingosta;

3) raidekulkuneuvosta tai sen käyttämisestä Suomessa johtuneen öljy- tai muun kemikaalipäästön seurauksena raidekulkuneuvon ulkopuolella Suomessa aiheutuneesta vahingosta;

4) aluksesta tai sen käyttämisestä johtuneen öljy- tai muun kemikaalipäästön seurauksena aluksen ulkopuolella Suomessa aiheutuneesta vahingosta.

Vahinkoa kärsineelle ei makseta ympäristövahinkojen korvaamisesta annetun lain 9 §:ssä tarkoitettua etukäteiskorvausta eikä ympäristövahinkorahastolla ole mainitun lain 10 §:ssä tarkoitettua lunastamisvelvollisuutta.

Korvausta ei suoriteta korvausvelvolliselle eikä sille, jonka hallussa tai hallinnassa vahingon tai sen vaaran aiheuttanut öljy, muu kemikaali tai häiriön lähde on vahinkohetkellä ollut taikka jonka toimeksiannosta sitä on vahingon sattuessa kuljetettu.

Vahinkoa kärsineellä on vastaava oikeus ympäristövahinkorahastosta maksettavaan korvaukseen Ahvenanmaan maakunnassa aiheutuneesta vahingosta.

14 §

Vahinkoa kärsineen myötävaikutus

Jos vahinkoa kärsinyt on myötävaikuttanut vahingon syntymiseen, korvausta maksetaan ainoastaan siltä osin kuin muut syyt ovat vaikuttaneet vahingon syntymiseen. Jos vahinkoa

kärsinyt on luonnollinen henkilö, hänen myötävaikutuksensa voidaan ottaa korvausta alentavana tekijänä huomioon kuitenkin vain, jos myötävaikutus on ollut tahallista tai törkeän huolimattontaa.

15 §

Viranomaiselle aiheutuneista torjunta- ja ennallistamiskustannuksista maksettava korvaus

Ympäristövahinkorahastosta maksetaan viranomaiselle korvausta:

- 1) pelastuslain ([379/2011](#)) 99 a §:n 1 momentissa tarkoitetuista öljy- ja aluskemikaalivahingon torjuntakustannuksista;
- 2) pelastuslain 111 a §:n 6 momentissa tarkoitetuista jälkitorjunnasta aiheutuneista kustannuksista;
- 3) ympäristönsuojelulain 182 a §:ssä tarkoitetuista ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi ja rajoittamiseksi välttämättömistä toimista aiheutuneista kustannuksista.

Torjunta- ja ennallistamiskustannuksina korvattavia ovat myös kustannukset niistä selvityksistä, jotka ovat olleet välttämättömiä 1 momentissa tarkoitettujen toimien suorittamiseksi.

Ympäristövahinkorahastosta maksetaan viranomaiselle korvausta myös sellaisista muista kuin 1 momentissa tarkoitetuista torjunta- ja ennallistamiskustannuksista, joiden korvaamisesta säädetään ympäristövahinkojen korvaamisesta annetun lain 6 §:n 1 momentin 2 kohdassa, sekä mainitun momentin 3 kohdassa tarkoitetuista välttämättömistä selvityksistä aiheutuneista kustannuksista.

Viranomaisella on vastaava oikeus ympäristövahinkorahastosta maksettavaan korvaukseen Ahvenanmaan maakunnassa aiheutuneista torjunta- ja ennallistamiskustannuksista.

16 §

Korvauksen enimmäismäärä

Yhdestä pilaantumistapahtumasta tai muusta vastaavasta häiriöstä aiheutuneista vahingoista ja torjunta- ja ennallistamiskustannuksista maksetaan korvauksia enintään 30 miljoonaa euroa.

17 §

Korvauksen hakeminen ja hakemuksen sisältö

Korvausta ympäristövahinkorahastosta haetaan kirjallisella hakemuksella kolmen vuoden kuluessa siitä, kun vahinkoa kärsinyt tai torjunta- ja ennallistamistoimet toteuttanut viranomainen on saanut tietää siitä, että korvausta tai torjunta- ja ennallistamiskustannuksia ei saada perityksi korvausvelvolliselta tai kustannuksista vastaavalta taholta taikka että korvausvelvollista tai kustannuksista vastaavaa tahoa ei ole saatu selvitettyksi. Erityisestä syystä voidaan määräajan jälkeenkin tehty hakemus ottaa

käsiteltäväksi. Hakemus on kuitenkin aina tehtävä kymmenen vuoden kuluessa vahingon taikka ympäristön pilaantumisen tai muun häiriön ilmenemisestä.

Jos samaa vahinkoa tai kustannuksia koskeva korvausasia on vireillä tuomioistuimessa tai muussa viranomaisessa, korvausta ympäristövahinkorahastosta voidaan 1 momentissa säädetyn estämättä hakea vuoden kuluessa siitä, kun asiassa annettu tuomio tai muu ratkaisu on saanut lainvoiman.

Ympäristövahinkorahastosta maksettavaa korvausta koskevassa hakemuksessa on esitettävä selvitys korvattavasta vahingosta tai korvattavista torjunta- ja ennallistamiskustannuksista sekä siitä, että 12 §:ssä säädetyt edellytykset korvauksen maksamiselle ympäristövahinkorahastosta täyttyvät. Selvityksen riittävyttä arvioitaessa otetaan huomioon korvauksen hakijan mahdollisuudet korvausten perintään sekä korvausvelvollisen tai torjunta- ja ennallistamiskustannuksista vastaavan tahon selvittämiseen.

Tarkempia säännöksiä hakemuksen sisällöstä ja sen käsittelemiseksi vaadittavista selvityksistä annetaan valtioneuvoston asetuksella.

18 §

Ennakkokorvaus

Ympäristövahinkorahastosta voidaan myöntää viranomaiselle ennakkokorvausta 15 §:n 1 ja 4 momenteissa tarkoitetuista kustannuksista vastuukysymysten epäselvyyden, kustannusten suuruuden tai toimien kiireellisyyden vuoksi.

Ennakkokorvausta koskevassa hakemuksessa viranomaisen on esitettävä selvitys korvattavista kustannuksista ja ennakkokorvauksen maksamisen perusteesta.

Lopullinen korvaus myönnetään sen jälkeen, kun viranomainen on esittänyt 17 §:n 3 momentissa tarkoitetun selvityksen aiheutuneista kustannuksista ja siitä, että 12 §:ssä säädetyt edellytykset korvauksen maksamiselle ympäristövahinkorahastosta täyttyvät. Liikaa maksettu ennakkokorvaus on viivytyksettä palautettava ympäristövahinkorahastoon.

19 §

Takautumisoikeus

Ympäristövahinkorahastosta korvausta saaneen oikeus saada korvausta korvausvelvolliselta tai kustannuksista vastaavalta taholta siirtyy rahastolle siltä osin kuin korvausta on maksettu.

Erityisestä syystä ympäristövahinkorahasto voi luopua korvauksen perimisestä kokonaan tai osittain.

20 §

Avustus torjuntakaluston hankkimiseen

Ympäristövahinkorahastosta voidaan valtion talousarviosta siirretyn määrärahan puitteissa myöntää avustusta ympäristövahinkojen torjuntaan pelastustoiminnassa käytettävän kaluston hankkimisesta aiheutuvien kokonaiskustannusten osittaiseen kattamiseen. Avustusta voidaan myöntää hyvinvointialueille ja Helsingin kaupungille sekä Ahvenanmaan maakunnan hallitukselle ja Ahvenanmaan kunnille.

Avustuksen myöntämistä ja sen määrää harkittaessa otetaan huomioon kalustohankinnan sisältyminen pelastustoimea koskevaan investointisuunnitelmaan, pelastustoimen torjuntavalmiuden taso ja sen kehittämistarpeet, alueen ympäristövahinkojen riskit ja kansalliset tavoitteet ympäristövahinkojen torjunnassa.

Avustusta ympäristövahinkorahastosta haetaan kirjallisella hakemuksella rahastolta. Avustusta haetaan kalustohankinnan toteuttamista edeltävän kalenterivuoden ensimmäisellä puolivuotiskaudella. Kaikki samaan kalenterivuoteen kohdistuvat hakemukset on ratkaistava samaan aikaan toisella puolivuotiskaudella. Avustusta koskevassa hakemuksessa on esitettävä arvio kalustohankinnan kokonaiskustannuksista ja niiden muodostumisesta, selvitys kalustohankinnan kokonaisrahoituksesta ja samaan kalustohankintaan saadusta tai haetusta muusta avustuksesta tai julkisesta tuesta, sekä hakijan selvitys avustuksen harkintaperusteiden arvioimiseksi.

Tarkempia säännöksiä avustuksen myöntämistä ja määrää koskevista harkintaperusteista, avustusta koskevan hakemuksen tekemisajankohdasta ja sisällöstä sekä avustusta koskevan hakemuksen ratkaisuaikajankohdasta annetaan valtioneuvoston asetuksella.

21 §

Katselmuslautakunta

Ympäristövahinkorahaston hallitus voi asettaa katselmuslautakunnan, jonka tehtävänä on selvittää rahastosta maksettavia korvauksia koskevaa hallituksen päätöksentekoa varten yksittäisen korvaushakemuksen perusteena olevan tapahtuman ympäristövaikutuksia sekä vahingonkorvausten ja torjunta- ja ennallistamiskustannusten määrää.

Katselmuslautakunta voidaan asettaa, jos rahastosta maksettavien korvausten voidaan arvioida nousevan yli 100 000 euroon ja asian selvittäminen sitä edellyttää. Katselmuslautakunta asetetaan asian selvittämisen edellyttämäksi määräajaksi.

Katselmuslautakuntaan kuuluu vähintään puheenjohtaja ja kaksi muuta jäsentä. Puheenjohtaja on siitä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksesta, jonka alueella korvaushakemuksen perusteena oleva tapahtuma on ensiksi todettu. Lautakunnalla tulee olla sen tehtävän kannalta tarpeellinen ympäristö- ja luonnontieteen sekä vahinkojen ja torjunta- ja ennallistamistoimien arviointiin liittyvä asiantuntemus sekä riittävä alueen paikallistuntemus.

Katselmuslautakunnan kustannukset suoritetaan ympäristövahinkorahastosta ympäristövahinkomaksuista kertyvillä tuotoilla.

4 luku

Ympäristövahinkorahaston hallinto ja talous

22 §

Valtionavustuslain soveltaminen

Ympäristövahinkorahastosta myönnettäviin harkinnanvaraisiin avustuksiin sovelletaan valtionavustuslakia ([688/2001](#)), jollei tästä laista muuta johdu. Ympäristövahinkorahasto toimii mainitussa laissa tarkoitettuna valtionapuviranomaisena.

23 §

Ympäristövahinkorahaston hallitus ja sihteeristö

Ympäristövahinkorahaston hallituksessa on puheenjohtajan lisäksi varapuheenjohtaja sekä viisi muuta jäsentä, joilla jokaisella on henkilökohtainen varajäsen. Puheenjohtaja on ympäristöministeriöstä. Muiden jäsenten on edustettava valtion ja kuntien viranomaisia, elinkeinoelämää sekä ympäristöjärjestöjä siten, että hallituksessa on sen tehtävien kannalta tarpeellinen oikeudellisten ja taloudellisten asioiden asiantuntemus. Ympäristöministeriö nimittää hallituksen puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan sekä muut jäsenet ja varajäsenet kerrallaan kolmen vuoden toimikaudeksi. Ympäristöministeriö vapauttaa hallituksen tai sen puheenjohtajan, varapuheenjohtajan, muun jäsenen taikka varajäsenen tehtävästään.

Rahastolla on pääsihteeri, tämän sijainen ja esittelijöitä. Nämä ovat ympäristöministeriön rahaston tehtäviin määräämiä ministeriön virkamiehiä.

Rahaston hallitus voi ottaa tehtäviinsä liittyvän päätöksenteon tueksi yhden tai useamman pysyvän asiantuntijan, joka edustaa rahaston hallituksen tehtävien kannalta merkityksellistä asiantuntemusta. Ahvenanmaan maakunnan edustajaa on kuultava asiantuntijana silloin, kun käsiteltävänä on Ahvenanmaan maakuntaa koskeva asia. Saamelaiskäräjiä on kuultava asiantuntijana silloin, kun käsiteltävänä on saamelaiskäräjistä annetussa laissa ([974/1995](#)) tarkoitettua saamelaisten kotiseutualueetta koskeva asia. Lisäksi on kuultava kolttien kyläkokousta asiantuntijana silloin, kun käsiteltävänä on kolttalaissa ([253/1995](#)) tarkoitettua koltta-alueetta koskeva asia. Rahastolla on oikeus käyttää valtioneuvoston yhteisiä konsernipalveluita.

Rahaston palkka- ja muut hallintomenot suoritetaan ympäristövahinkorahastosta. Ympäristöministeriö vahvistaa hallituksen puheenjohtajan, muiden jäsenten ja pysyvien asiantuntijoiden palkkiot.

24 §

Hallituksen tehtävät, päätösvaltaisuus ja asioiden ratkaiseminen

Ympäristövahinkorahaston hallituksen tehtävänä on:

- 1) päättää ympäristövahinkorahastosta maksettavista korvauksista ja avustuksista;
- 2) päättää rahaston talouden ja toiminnan kannalta merkittävistä ja laajakantoisista asioista;

3) huolehtia rahaston hallinnosta sekä talouden ja toiminnan asianmukaisesta järjestämisestä;

4) huolehtia rahaston kirjanpidon, sisäisen valvonnan ja riskienhallinnan asianmukaisesta järjestämisestä;

5) ratkaista rahaston hallituksen päätöksiä koskevat oikaisuvaatimukset ja antaa vastine hallituksen päätöksiä koskevissa valitusasioissa;

6) päättää rahaston toiminta- ja taloussuunnitelmasta sekä tehdä ympäristöministeriölle esitys rahaston tulostavoitteiksi ja vuotuiseksi talousarvioksi;

7) huolehtia rahaston maksuvalmiudesta;

8) hyväksyä ja allekirjoittaa rahaston tilinpäätös ja siihen kuuluva toimintakertomus sekä toimittaa se ympäristöministeriölle.

Hallitus kokoontuu puheenjohtajan tai varapuheenjohtajan kutsusta. Hallitus on päätösvaltainen, kun kokoukseen osallistuu hallituksen puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja ja vähintään kolme muuta jäsentä tai varajäsentä.

Hallituksen päätökseksi tulee se kanta, jota enemmistö on kannattanut. Äänten mennessä tasan päätökseksi tulee se kanta, jota hallituksen puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja on kannattanut.

25 §

Ympäristövahinkorahaston neuvottelukunta

Ympäristöministeriö voi nimittää ympäristövahinkorahaston toimintaan liittyvän vuoropuhelun edistämiseksi ympäristövahinkorahaston neuvottelukunnan. Neuvottelukunnassa on oltava edustettuina ainakin vuoropuhelun edistämisen kannalta keskeiset valtion ja kuntien viranomaiset, elinkeinoelämä sekä ympäristöjärjestöt.

26 §

Pääomarajat

Vuosittaisen ympäristövahinkomaksun kantaminen keskeytetään sen vuoden lopussa, jona ympäristövahinkorahaston pääoma on marraskuun viimeisenä päivänä ylittänyt 30 miljoonaa euroa. Kantaminen aloitetaan uudelleen sen vuoden päätyttyä, jona järjestelmän pääoma on marraskuun viimeisenä päivänä alle 15 miljoonaa euroa.

Valtion talousarviosta ympäristövahinkojen torjunnan kalustohankintojen avustamiseen myönnetty määräraha ei sisälly 1 momentissa tarkoitettuun pääomaan.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua keskeytyksestä huolimatta vuosittainen ympäristövahinkomaksu kannetaan kuitenkin aina siltä kalenterivuodelta, jona ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttava toiminta alkaa.

Ympäristöministeriön on viipymättä ilmoitettava maksunkantoviranomaiselle, jos järjestelmän pääomassa tapahtuu 1 momentissa tarkoitettu muutos.

27 §

Kirjanpito, maksuliike ja tilinpäätös

Ympäristövahinkorahaston kirjanpitoon, maksuliikkeeseen, muuhun laskentatoimeen ja tilinpäätökseen sovelletaan valtion talousarviosta annettua lakia ([423/1988](#)) ja sen nojalla annettuja säädöksiä.

28 §

Tilintarkastus

Valtiontalouden tarkastusvirasto suorittaa vuosittain ympäristövahinkorahaston tilintarkastuksen.

Tilintarkastajien on tarkastettava rahaston hallinto, kirjanpito ja tilinpäätös. Tilintarkastajien on annettava kultakin tilikaudelta tilintarkastuskertomus, jossa on erityisesti lausuttava:

- 1) siitä, onko tilinpäätös laadittu tilinpäätöksen laatimista koskevien säännösten ja määräysten mukaisesti;
- 2) siitä, antaako tilinpäätös oikeat ja riittävät tiedot rahaston toiminnan tuloksesta ja tuloksellisuudesta sekä sen taloudellisesta asemasta;
- 3) siitä, onko rahaston hallintoa ja toimintaa hoidettu sitä koskevien säännösten ja määräysten mukaisesti;
- 4) tilinpäätöksen vahvistamisesta;
- 5) rahaston tuloksen käsittelystä rahaston hallituksen ehdottamalla tavalla.

Kun tilintarkastus on tehty, tilintarkastajien on tehtävä siitä tilinpäätökseen merkintä, jossa viitataan tilintarkastuskertomukseen sekä lausutaan siitä, onko tilinpäätös laadittu hyvän kirjanpitoavan mukaisesti.

Jos tilintarkastaja kesken tilikauden havaitsee merkittävää huomauttamista rahaston hallinnosta ja taloudesta, on asiasta viipymättä ilmoitettava rahaston hallitukselle ja ympäristöministeriölle.

Rahaston hallituksen ja henkilöstön on tarvittaessa avustettava tilintarkastajaa tarkastuksen suorittamisessa.

29 §

Virkavastuu ja hallinnon yleislakien soveltaminen

Pysyvään asiantuntijaan sovelletaan hänen hoitaessaan 23 §:ssä tarkoitettuja julkisia hallintotehtäviä rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä.

Vahingonkorvausvastuusta säädetään vahingonkorvauslaissa ([412/1974](#)).

Pysyvän asiantuntijan on 23 §:ssä tarkoitettuja julkisia hallintotehtäviä hoitaessaan noudatettava, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa ([621/1999](#)), sähköisestä asioinnista viranomaistoiminnassa annetussa laissa ([13/2003](#)), hallintolaissa ([434/2003](#)), kielilaissa ([423/2003](#)), saamen kielilaissa ([1086/2003](#)), arkistolaissa ([831/1994](#)), julkisen hallinnon tiedonhallinnasta annetussa laissa ([906/2019](#)) ja tietosuojalaissa ([1050/2018](#)) säädetään.

5 luku

Muutoksenhaku

30 §

Oikaisuvaatimus avustusta koskevaan päätökseen

Edellä 20 §:ssä tarkoitettuun avustusta koskevaan rahaston hallituksen päätökseen saa vaatia oikaisua. Oikaisuvaatimuksesta säädetään hallintolaissa. Muutoksenhausta hallintotuomioistuimeen säädetään oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetussa laissa ([808/2019](#)).

31 §

Oikaisuvaatimus ympäristövahinkomaksua ja korvausta koskevaan päätökseen

Edellä 6 ja 7 §:ssä tarkoitettua ympäristövahinkomaksua koskevaan maksunkantoviranomaisen päätökseen sekä 13, 15 ja 18 §:ssä tarkoitettua korvausta koskevaan rahaston hallituksen päätökseen saa vaatia oikaisua. Oikaisuvaatimuksesta säädetään hallintolaissa. Muutoksenhausta hallintotuomioistuimeen säädetään oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetussa laissa.

6 luku

Erinäiset säännökset

32 §

Ympäristönsuojelun tietojärjestelmään talletettavat tiedot ja ympäristövahinkorahaston hallituksen tiedonsaantioikeus

Maksunkantoviranomaisen on talletettava ympäristönsuojelun tietojärjestelmään kunkin maksuvelvollisen toiminnanharjoittajan osalta:

1) ympäristövahinkomaksun määräytymisen perusteet ja maksun suuruus sekä tieto siitä, onko niitä muutettu oikaisuvaatimuksen tai muutoksenhaun vuoksi;

2) ympäristövahinkomaksuvelvollisuuden alkamis- ja päättymisajankohta;

3) ympäristövahinkomaksuvelvollisuuden ja sen toteuttamiseen liittyvät välttämättömät muut kuin 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut tiedot.

Ympäristövahinkorahaston hallituksella on oikeus maksutta saada ympäristönsuojelun tietojärjestelmästä ne tiedot ja tiedoista muodostetut tietoaineistot, jotka ovat välttämättömiä sille säädettyjen tehtävien hoitamiseksi.

33 §

Ympäristövahinkorahastosta annetun lain rikkominen

Joka tahallaan tai huolimattomuudesta laiminlyö 8 §:ssä säädetyn ilmoitusvelvollisuuden, on tuomittava, jollei teosta muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, *ympäristövahinkorahastosta annetun lain rikkomisesta* sakkoon.

34 §

Viittaus rikoslakiin

Rangaistus veropetoksesta, törkeästä veropetoksesta, lievästä veropetoksesta, avustuspetoksesta, törkeästä avustuspetoksesta, avustuksen väärinkäytöstä, törkeästä avustuksen väärinkäytöstä ja avustusrikkomuksesta säädetään rikoslain [\(39/1889\) 29 luvun](#) 1–3, 5–7, 7 a ja 8 §:ssä. Rangaistus petoksesta, törkeästä petoksesta ja lievästä petoksesta säädetään [rikoslain 36 luvun](#) 1–3 §:ssä.

7 luku

Voimaantulo

35 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2025.

Tällä lailla kumotaan öljysuojarahastosta annettu laki [\(1406/2004\)](#) ja ympäristövahinkovakuutuksesta annettu laki [\(81/1998\)](#).

Öljysuojarahastosta annetun lain 5–7, 7 a, 8, 9, 17 ja 18 §:n sekä 25 §:n 3 momentin kumoaminen tulee kuitenkin voimaan jo 1 päivänä tammikuuta 2023. Ennen kumoamisen voimaantuloa vireille tulleet öljysuojarahastosta annetun lain 17 §:ssä tarkoitetut hakemukset käsitellään ennen mainittua ajankohtaa voimassa olleiden mainitun lain säännösten mukaisesti.

36 §

Siirtymäsäännös

Ennen tämän lain voimaantuloa harjoitetusta toiminnasta johtuneesta pilaantumistapahtumasta tai muusta vastaavasta häiriöstä aiheutuneiden vahinkojen ja torjunta- ja ennallistamiskustannusten korvaamiseen sovelletaan tämän lain voimaan

tullessa voimassa olleita säännöksiä, vaikka korvausta haettaisiin taikka vahinko tai ympäristön pilaantuminen tai muu häiriö olisi ilmennyt vasta tämän lain tultua voimaan.

37 §

Öljysuojarahastoa koskevat siirtymäsäännökset

Öljysuojamaksun kantamisesta kertyneet varat, jotka öljysuojarahastolla on 31 päivänä joulukuuta 2024, siirretään ympäristövahinkorahastoon. Valtion talousarviosta rahastoon siirretty määräraha palautetaan talousarvioon, ellei sitä ole tarkoitettu käytettäväksi sellaisiin korvauksiin, joista päättäminen on öljysuojarahastossa kesken rahaston toiminnan päättyessä.

Öljysuojarahaston toiminnan päättyessä rahastossa vireillä olevat asiat käsitellään ja ratkaistaan ympäristövahinkorahastossa tämän lain voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten mukaisesti.

Ennen tämän lain voimaantuloa tapahtuneesta öljyvahingosta kärsimään joutuneen oikeus korvauksiin ja oikeus öljyvahingon torjunta- ja ennallistamiskustannusten korvauksiin ratkaistaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten mukaisesti. Korvausta tällaisesta vahingosta on haettava kahden vuoden kuluessa tämän lain voimaantulosta.

Tämän lain tultua voimaan toimitetaan öljyvahinkoja ja niiden torjunta- ja ennallistamiskustannuksia koskevat korvaushakemukset ympäristövahinkorahastolle.

Jos muualla lainsäädännössä viitataan öljysuojarahastosta annettuun lakiin, sovelletaan sen asemesta tätä lakia.

38 §

Ympäristövahinkovakuutusta koskevat siirtymäsäännökset

Ennen tämän lain voimaantuloa aiheutuneen, ympäristövahinkovakuutuksesta annetun lain soveltamisalaan kuuluvan ympäristövahinkoon sekä tällaisen vahingon torjuntakustannuksiin ja kustannuksiin vahingoittuneen ympäristön saattamiseksi ennalleen sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä, ellei 2 tai 3 momentista muuta johdu.

Tämän lain tultua voimaan ympäristövahinkovakuutuksesta annetussa laissa tarkoitettu korvausvaatimus on tehtävä kirjallisesti vakuutuksenantajalle tai Ympäristövakuutuskeskukselle viimeistään viiden vuoden kuluessa tämän lain voimaantulosta. Korvausvaatimus katsotaan tällöin tehdyksi ympäristövahinkovakuutuksen viimeisen vakuutuskauden aikana. Viimeisen vakuutuskauden ja tämän lain voimaantuloa seuraavan viiden vuoden kuluessa esitetyistä korvausvaatimuksista yhdestä vakuutustapahtumasta maksetaan korvausta enintään 6 miljoonaa euroa ja kahdesta tai useammasta vakuutustapahtumasta maksetaan korvausta yhteensä enintään 10 miljoonaa euroa.

Tämän lain tultua voimaan ympäristövahinkovakuutuksesta annettuun lakiin perustuva korvausvaatimus voidaan edellä 2 momentissa tarkoitetun viiden vuoden määräajan jälkeen tehdä kirjallisesti ympäristövahinkorahastolle. Korvausvaatimus ympäristövahinkorahastolle on kuitenkin tehtävä viimeistään kymmenen vuoden kuluessa tämän lain voimaantulosta. Yhdestä korvausvaatimuksen perusteena olevasta tapahtumasta maksetaan korvausta enintään 6 miljoonaa euroa sekä kahdesta tai useammasta ympäristövahinkorahastolle tehdyn korvausvaatimuksen perusteena olevasta tapahtumasta maksetaan korvausta yhteensä enintään 10 miljoonaa euroa.

39 §

Eräitä energiantuotantolaitoksia koskeva siirtymäsäännös

Polttoaineteholtaan vähintään 1 megawatin mutta alle 5 megawatin energiantuotantolaitos on velvollinen maksamaan ympäristövahinkomaksua vasta 1 päivästä tammikuuta 2029.

40 §

Turvetuotantoa koskeva siirtymäsäännös

Kertaluonteista ympäristövahinkomaksua ei tarvitse suorittaa turvetuotannosta ja siihen liittyvästä ojituksesta, jos toiminnan lopettamisesta on tehty ilmoitus toimivaltaiselle viranomaiselle ennen tämän lain voimaantuloa.

[HE 183/2022](#), YmVM 16/2022, EV 199/2022

Liite 1

VUOSITTAINEN YMPÄRISTÖVAHINKOMAKSU

A. Maksuluokka 1

30 000 euroa

1. MALMIEN TAI MINERAALIEN KAIVAMINEN

a) Kaivostoiminta, johon kuuluu yksi tai useampi suuronnettomuuden vaaraa aiheuttava kaivannaisjätteen jätealue

b) Rikastamo tai muu toiminta, jonka yhteydessä on yksi tai useampi suuronnettomuuden vaaraa aiheuttava rikastusjätteen jätealue

c) Kaivostoiminta tai rikastamo, johon kuuluu kaatopaikka, jonka toiminnassa käsitellään tai varastoidaan ammattimaisesti tai laitospainaisesti vaarallisia jätteitä ja johon tuodaan enemmän kuin 10 tonnia jätettä vuorokaudessa tai jonka kokonaiskapasiteetti on enemmän kuin 25 000 tonnia, lukuun ottamatta pysyvän jätteen kaatopaikkaa

B. Maksuluokka 2

20 000 euroa

1. MALMIEN TAI MINERAALIEN KAIVAMINEN

Rikastamo tai muu toiminta, jonka yhteydessä on yksi tai useampi muun kuin pysyvän kaivannaisjätteen jätealue, ei kuitenkaan kohdassa A. tarkoitettu toiminta

2. JÄTTEIDEN AMMATTIMAINEN TAI LAITOSMAINEN KÄSITTELY

Kaatopaikka, johon tuodaan enemmän kuin 10 tonnia jätettä vuorokaudessa tai jonka kokonaiskapasiteetti on enemmän kuin 25 000 tonnia, lukuun ottamatta pysyvän jätteen kaatopaikkaa, ja toiminnassa käsitellään tai varastoidaan vaarallisia jätteitä, ei kuitenkaan kohdassa A. tarkoitettu toiminta

C. Maksuluokka 3

10 000 euroa

1. MALMIEN TAI MINERAALIEN KAIVAMINEN

Kaivostoiminta, johon kuuluu yksi tai useampi muun kuin pysyvän jätteen kaivannaisjätteen jätealue, ei kuitenkaan kohdassa A. tai B. tarkoitettu toiminta

2. JÄTTEIDEN AMMATTIMAINEN TAI LAITOSMAINEN KÄSITTELY

Vaarallisten jätteiden käsittely, kun kapasiteetti ylittää 10 tonnia vuorokaudessa ja joka sisältää yhden tai useamman seuraavista toiminnoista:

- biologinen käsittely
- fysikaalis-kemiallinen käsittely
- yhdistäminen tai sekoittaminen ennen:
 - jätteiden käsittelyä jätteenpolttolaitoksissa tai jätteen rinnakkaispolttolaitoksissa, joiden kapasiteetti muiden kuin vaarallisten jätteiden osalta ylittää 3 tonnia tunnissa ja vaarallisten jätteiden osalta ylittää 10 tonnia vuorokaudessa, tai
- tässä kohdassa C. alakohdassa 2. lueteltuja muita toimintoja
- uudelleenpakkaaminen ennen:
 - jätteiden käsittelyä jätteenpolttolaitoksissa tai jätteen rinnakkaispolttolaitoksissa, joiden kapasiteetti muiden kuin vaarallisten jätteiden osalta ylittää 3 tonnia tunnissa ja vaarallisten jätteiden osalta ylittää 10 tonnia vuorokaudessa, tai
- tässä kohdassa C. alakohdassa 2. lueteltuja muita toimintoja
- liuottimien talteenotto tai regenerointi
- muun epäorgaanisen materiaalin kuin metallien tai metalliyhdisteiden kierrätys tai talteenotto
- happojen tai emästen regenerointi
- pilaantumisen torjumiseksi käytettyjen aineiden hyödyntäminen
- katalyyttien ainesosien hyödyntäminen
- öljyn uudelleenjalostaminen tai muu uudelleenkäyttö
- maanvarainen allastaminen

ei kuitenkaan kohdassa A. tai B. tarkoitettu vaarallisten jätteiden käsittelytoiminta

D. Maksuluokka 4

2 700 euroa

1. METSÄTEOLLISUUS

- a) Teollisuuslaitos, jossa valmistetaan massaa puusta tai muista kuitumateriaaleista
- b) Teollisuuslaitos, jossa valmistetaan paperia tai kartonkia, kapasiteetin ylittäessä 20 tonnia vuorokaudessa
- c) Teollisuuslaitos, jossa valmistetaan yhtä tai useampia seuraavista puulevyistä: suurlastulevy, lastulevy tai kuitulevy kapasiteetin ylittäessä 600 m³ vuorokaudessa
- d) Puun ja puutuotteiden suojaus kemikaaleilla tuotantokapasiteetin ylittäessä 75 m³ vuorokaudessa lukuun ottamatta pelkkää sinistäjäsiemen torjuntakäsittelyä

2. METALLITEOLLISUUS

- a) Malmien, mukaan lukien sulfidimalmit, pasutus ja sintraus
- b) Raakaraudan tai teräksen tuotanto (primääri- tai sekundäärisulatus), mukaan lukien jatkuva valu, kapasiteetin ylittäessä 2,5 tonnia tunnissa
- c) Muiden kuin rautametallien tuotanto malmista, rikasteista tai sekundaarisista raaka-aineista metallurgisilla, kemiallisilla tai elektrolyysimenetelmillä
- d) Rautametallivalimo, jonka tuotantokapasiteetti ylittää 20 tonnia vuorokaudessa
- e) Muu valimo tai sulatto, jonka sulatuskapasiteetti ylittää 4 tonnia vuorokaudessa lyijyn ja kadmiumin osalta ja 20 tonnia vuorokaudessa muiden kuin rautametallien osalta
- f) Rautametallien jalostus suojakäsittelmällä sulalla metallilla käsittelykapasiteetin ylittäessä 2 tonnia raakaterästä tunnissa
- g) Rautametallien kuumavalssaamo, jonka kapasiteetti ylittää 20 tonnia tunnissa, tai takomo, jossa vasaroiden iskutyö ylittää 50 kilojoulea vasaraa kohti ja lämmitysteho ylittää 20 megawattia
- h) Metallien tai muovien pintakäsittely elektrolyyttistä tai kemiallista menetelmää käyttäen käsittelyalaiden yhteenlasketun tilavuuden ollessa yli 30 m³

3. ENERGIAN TUOTANTO

- a) Polttoaineita polttava laitos, jonka polttoaineteho on 50 megawattia tai enemmän; laitoksen polttoainetehoa määritettäessä lasketaan yhteen kaikki samalla laitosalueella sijaitsevat energiantuotantoyksiköt
- b) Teollisuuden päästöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/75/EU mukaisista direktiivilaitoksista tulevien hiilidioksidivirtojen talteenotto geologista varastointia varten hiilidioksidin geologisesta varastoinnista ja neuvoston direktiivin 85/337/ETY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2000/60/EY,

2001/80/EY, 2004/35/EY, 2006/12/EY ja 2008/1/EY ja asetuksen (EY) N:o 1013/2006 muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/31/EY nojalla

4. *KEMIANTEOLLISUUS*

Teollisessa mittakaavassa tapahtuva, alla mainittujen aineiden tai aineryhmien kemiallinen tai biologinen jalostaminen

a) Epäorgaanisten kemikaalien valmistus, kuten:

- kaasut, kuten ammoniakki, kloori tai kloorivety, fluori tai fluorivety, hiilen oksidit, rikkiyhdisteet, typen oksidit, vety, rikkidioksidi, karbonyylikloridi
- hapot, kuten kromihappo, fluorivetyhappo, fosforihappo, typpihappo, kloorivetyhappo, rikkihappo, oleum, rikkihapokkeet
- emäkset, kuten ammoniumhydroksidi, kaliumhydroksidi, natriumhydroksidi
- suolat, kuten ammoniumkloridi, kaliumkloriidi, kaliumkarbonaatti, natriumkarbonaatti, perboraatti, hopeanitraatti
- epämetallit, metallioksidit tai muut epäorgaaniset yhdisteet, kuten kalsiumkarbidi, pii, piikarbidi

b) Orgaanisten kemikaalien valmistus, kuten:

- yksinkertaiset hiilivedyt (suoraketjuiset tai rengasrakenteiset, tyydyttyneet tai tyydyttämättömät, alifaattiset tai aromaattiset)
- happea sisältävät hiilivedyt, erityisesti alkoholit, aldehydit, ketonit, karboksyylihapot, esterit ja esterien seokset, asetaatit, eetterit, peroksidit ja epoksihartsit
- rikin hiilivedyt
- typen hiilivedyt, erityisesti amiinit, amidit, typpipitoiset yhdisteet tai nitraatit, nitriilit, syanaatit, isosyanaatit
- fosforia sisältävät hiilivedyt
- halogenoidut hiilivedyt
- organometalliyhdisteet
- muovit (polymeerit, synteettiset kuidut, selluloosapohjaiset kuidut)
- synteettiset kumit

- väriaineet ja pigmentit

- pinta-aktiiviset aineet

c) Öljyn- tai kaasunjalostamo

d) Kasvinsuojeluaineiden tai biosidien tuotanto

e) Räjähdeiden tuotanto

f) Fosfori-, typpi- tai kaliumpohjaisiin raaka-aineisiin perustuvien lannoitteiden (lannoitteet sisältävät joko yhtä ainetta tai niiden seosta) valmistus

g) Lääkeaineita sisältävien tuotteiden, myös välituotteiden, tuotanto

5. POLTTOAINEIDEN VALMISTUS TAIKKA KEMIKAALIEN TAI POLTTOAINEIDEN VARASTOINTI TAI KÄSITTELY

a) Hiilen kaasuttaminen tai nesteyttäminen tai muiden polttoaineiden kuin hiilen kaasuttaminen tai nesteyttäminen laitoksissa, joiden polttoaineteho on vähintään 20 megawattia

b) Kovahiilen tai sähkögrafiitin tuotanto polttamalla tai hiilettämällä

c) Koksen tuotanto

6. ORGAANISIA LIUOTTIMIA KÄYTTÄVÄ TOIMINTA

Aineiden, esineiden ja tuotteiden pintakäsittely, erityisesti kiillotus, painatus, pinnoittaminen, rasvanpoisto, vedenpitäviksi käsittely, liimaus, maalaus, puhdistaminen tai kyllästys käytettäessä orgaanisia liuottimia liuottimen kulutuskapasiteetin ylittäessä 150 kg tunnissa tai 200 tonnia vuodessa

7. MALMIEN TAI MINERAALIEN KAIVAMINEN

Rikastamo tai muu toiminta, jonka yhteydessä on yksi tai useampi pysyvän kaivannaisjätteen jätealue, johon sijoitetaan rikastusjätettä

8. MINERAALITUOTTEIDEN VALMISTUS

a) Sementtiklinkkerin tuotanto kiertouuneissa, joiden tuotantokapasiteetti ylittää 500 tonnia vuorokaudessa, tai muun tyyppisissä uuneissa, joiden tuotantokapasiteetti ylittää 50 tonnia vuorokaudessa

b) Kalkin tuotanto uuneissa, joiden tuotantokapasiteetti ylittää 50 tonnia vuorokaudessa

c) Mineraalien sulatus, mukaan lukien mineraalikuidut, kun sulatuskapasiteetti ylittää 20 tonnia vuorokaudessa

d) Lasin valmistus, mukaan lukien lasikuidut, kun sulatuskapasiteetti ylittää 20 tonnia vuorokaudessa

e) Asbestin tai asbestipohjaisten tuotteiden valmistus

f) Keraamisten tuotteiden valmistus polttamalla, erityisesti kattotiilet, tiilet, tulenkestävät rakennuskivet, laatat, hiekkakivi tai posliini, kun tuotantokapasiteetti ylittää 75 tonnia vuorokaudessa ja/tai uunikapasiteetti ylittää 4 m³ ja lastauskapasiteetti ylittää 300 kg/m³ uunia kohden

g) Magnesiumoksidin tuotanto uuneissa, joiden tuotantokapasiteetti ylittää 50 tonnia vuorokaudessa

9. NAHAN TAI TEKSTIILIEN LAITOSMAINEN TUOTANTO TAI KÄSITTELY

a) Tekstiilikuitujen tai tekstiilien esikäsittely (kuten pesu, valkaisu, merserointi) tai värjäys käsittelykapasiteetin ylittäessä 10 tonnia vuorokaudessa

b) Nahanparkitus käsittelykapasiteetin ylittäessä 12 tonnia valmiita tuotteita vuorokaudessa

10. ELINTARVIKKEIDEN TAI REHUIEN VALMISTUS

a) Teurastamatoiminta tuotantokapasiteetin ylittäessä 50 tonnia ruhoja vuorokaudessa

b) Elintarvikkeiden tai rehujen tuotantoon tarkoitettujen seuraavien raaka-aineiden käsittely ja jalostus, riippumatta siitä, onko niitä aikaisemmin jalostettu vai ei, pelkkää pakkaamista lukuun ottamatta:

Pelkästään eläinperäiset raaka-aineet (paitsi pelkkä maito) valmiiden tuotteiden tuotantokapasiteetin ylittäessä 75 tonnia vuorokaudessa

c) Elintarvikkeiden tai rehujen tuotantoon tarkoitettujen seuraavien raaka-aineiden käsittely ja jalostus, riippumatta siitä, onko niitä aikaisemmin jalostettu vai ei, pelkkää pakkaamista lukuun ottamatta:

Pelkästään kasviperäiset raaka-aineet valmiiden tuotteiden tuotantokapasiteetin ylittäessä 300 tonnia vuorokaudessa tai 600 tonnia vuorokaudessa, jos laitos toimii kaikkina vuosina enintään 90 peräkkäisenä vuorokautena

d) Elintarvikkeiden tai rehujen tuotantoon tarkoitettujen seuraavien raaka-aineiden käsittely ja jalostus, riippumatta siitä, onko niitä aikaisemmin jalostettu vai ei, pelkkää pakkaamista lukuun ottamatta:

Eläin- ja kasviperäiset raaka-aineet sekä yhdistettyinä että erillisinä tuotteina valmiiden tuotteiden tuotantokapasiteetin ylittäessä vuorokaudessa:

– 75 tonnia, jos A yhtä suuri tai suurempi kuin 10 tai

- 300 - (22,5 A), jos A on pienempi kuin 10

joissa "A" on valmiiden tuotteiden tuotantokapasiteetin eläinperäisen raaka-aineen osuus painoprosentteina.

Pakkauksen painoa ei saa sisällyttää tuotteen lopulliseen painoon. Tätä kohtaa ei sovelleta tapauksiin, joissa ainoa raaka-aine on maito.

10. d) kohtaan liittyvä kuva:

(A) Eläinperäisen raaka-aineen osuus (% valmiiden tuotteiden tuotantokapasiteetista)

e) Pelkän maidon käsittely ja jalostus vastaanotetun maidon määrän ylittäessä 200 tonnia vuorokaudessa (vuosittain laskettavan keskiarvon perusteella)

11. JÄTTEIDEN AMMATTIMAINEN TAI LAITOSMAINEN KÄSITTELY SEKÄ JÄTEVESIEN KÄSITTELY

a) Jätteiden käsittely jätteenpolttolaitoksissa tai jätteen rinnakkaispolttolaitoksissa, joiden kapasiteetti muiden kuin vaarallisten jätteiden osalta ylittää 3 tonnia tunnissa ja vaarallisten jätteiden osalta ylittää 10 tonnia vuorokaudessa

b) Ruhojen tai eläinperäisen jätteen loppukäsittely tai kierrätys käsittelykapasiteetin ylittäessä 10 tonnia vuorokaudessa

c) Teollisuuden päästöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/75/EU mukaisen direktiivilaitoksen jätevesien erillinen jätevedenpuhdistamo, joka ei kuulu yhdyskuntajätevesien käsittelystä annetun neuvoston direktiivin 91/271/ETY soveltamisalaan

d) Muiden kuin vaarallisten jätteiden loppukäsittely, kun kapasiteetti ylittää 50 tonnia vuorokaudessa, mukaan luettuna yksi tai useampi seuraavista toiminnoista ja lukuun ottamatta yhdyskuntajätevesien käsittelystä annettuun neuvoston direktiiviin 91/271/ETY kuuluvia toimintoja:

- biologinen käsittely

- fysikaalis-kemiallinen käsittely

- jätteen esikäsittely polttoa tai rinnakkaispolttoa varten

- kuonan ja tuhkan käsittely

- metallijätteen käsittely leikkureilla, mukaan lukien sähkö- ja elektroniikkalaiteromu sekä romuajoneuvot ja niiden osat

e) Muiden kuin vaarallisten jätteiden hyödyntäminen tai hyödyntämisen ja loppukäsittelyn yhdistelmä, kun kapasiteetti ylittää 75 tonnia vuorokaudessa, mukaan luettuna yksi tai useampi seuraavista toiminnoista ja lukuun ottamatta yhdyskuntajätevesien käsittelystä annettuun neuvoston direktiiviin 91/271/ETY kuuluvia toimintoja:

- biologinen käsittely
- jätteen esikäsittely polttoa tai rinnakkaispolttoa varten
- kuonan ja tuhkan käsittely
- metallijätteen käsittely leikkureilla, mukaan lukien sähkö- ja elektroniikkalaiteromu sekä romuajoneuvot ja niiden osat

Jos ainoa jätteidenkäsittelytoiminta on anaerobinen käsittely (mädätys), tämän toiminnan kapasiteettia koskeva raja-arvo on 100 tonnia vuorokaudessa

f) Kaatopaikat, joihin tuodaan enemmän kuin 10 tonnia jätettä vuorokaudessa tai joiden kokonaiskapasiteetti on enemmän kuin 25 000 tonnia muuta kuin vaarallista jätettä, lukuun ottamatta pysyvän jätteen kaatopaikkoja

g) Vaarallisen jätteen väliaikainen varastointi, johon ei sovelleta säännöstä 11. f) kaatopaikasta, johon tuodaan enemmän kuin 10 tonnia jätettä vuorokaudessa tai jonka kokonaiskapasiteetti on enemmän kuin 25 000 tonnia, lukuun ottamatta pysyvän jätteen kaatopaikkaa, jos väliaikainen varastointi tapahtuu ennen seuraavan luettelon mukaista toimintaa, kun kokonaiskapasiteetti on enemmän kuin 50 tonnia lukuun ottamatta väliaikaista varastointia keräilyä aikana paikassa, jossa jäte tuotetaan:

- Jätteiden käsittely jätteenpolttolaitoksissa tai jätteen rinnakkaispolttolaitoksissa, joiden kapasiteetti muiden kuin vaarallisten jätteiden osalta ylittää 3 tonnia tunnissa ja vaarallisten jätteiden osalta ylittää 10 tonnia vuorokaudessa
- Vaarallisten jätteiden käsittely, jonka kapasiteetti ylittää 10 tonnia vuorokaudessa ja joka sisältää yhden tai useamman seuraavista toiminnoista:
 - biologinen käsittely
 - fysikaalis-kemiallinen käsittely
 - yhdistäminen tai sekoittaminen ennen:
 - jätteiden käsittelyä jätteenpolttolaitoksissa tai jätteen rinnakkaispolttolaitoksissa, joiden kapasiteetti muiden kuin vaarallisten jätteiden osalta ylittää 3 tonnia tunnissa ja vaarallisten jätteiden osalta ylittää 10 tonnia vuorokaudessa, tai
 - tässä vaarallisten jätteiden käsittelyä koskevassa kohdassa lueteltuja muita toimintoja

- uudelleenpakkaaminen ennen:
- jätteiden käsittelyä jätteenpolttolaitoksissa tai jätteen rinnakkaispolttolaitoksissa, joiden kapasiteetti muiden kuin vaarallisten jätteiden osalta ylittää 3 tonnia tunnissa ja vaarallisten jätteiden osalta ylittää 10 tonnia vuorokaudessa, tai
- tässä vaarallisten jätteiden käsittelyä koskevassa kohdassa lueteltuja muita toimintoja
- liuottimien talteenotto tai regenerointi
- muun epäorgaanisen materiaalin kuin metallien tai metalliyhdisteiden kierrätys tai talteenotto
- happojen tai emästen regenerointi
- pilaantumisen torjumiseksi käytettyjen aineiden hyödyntäminen
- katalyyttien ainesosien hyödyntäminen
- öljyn uudelleenjalostaminen tai muu uudelleenkäyttö
- maanvarainen allastaminen
- Kaatopaikat, johon tuodaan enemmän kuin 10 tonnia jätettä vuorokaudessa tai joiden kokonaiskapasiteetti on enemmän kuin 25 000 tonnia, lukuun ottamatta pysyvän jätteen kaatopaikkoja
- Vaarallisen jätteen maanalainen varastointi, kun kokonaiskapasiteetti on enemmän kuin 50 tonnia

h) Vaarallisen jätteen maanalainen varastointi, kun kokonaiskapasiteetti on enemmän kuin 50 tonnia

E. Maksuluokka 5

200 euroa

1. METSÄTEOLLISUUS

a) Kuorellisen puutavaran vesivarasto, jossa pidetään puutavaraa samanaikaisesti vähintään 20 000 m³, ei kuitenkaan vesivarasto, jossa on suljettu vesienkäsittelyjärjestelmä

b) Suurlastulevyä, lastulevyä tai kuitulevyä valmistava tehdas, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 10 000 m³ vuodessa, taikka vaneria tai muita puulevyjä valmistava tai pinnoittava tehdas, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 10 000 m³ vuodessa

c) Puun kyllästämö, jonka tuotantokapasiteetti on enintään 75 m³ vuorokaudessa

2. METALLITEOLLISUUS

a) Rauta- tai terästehdas taikka rautalejeerinkejä valmistava tehdas

b) Muiden kuin rautametallien valssaamo, takomo tai vetämö, ei kuitenkaan kylmäprosessit langanveto, valssaus ja syväveto

c) Rautametallivalimo, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 200 tonnia vuodessa

d) Muu kuin c alakohdassa tarkoitettu valimo tai sulatto, jonka sulatuskapasiteetti on vähintään 200 tonnia vuodessa, sulatettaessa lyijyä tai kadmiumia enintään 4 tonnia vuorokaudessa

e) Rautametallien jalostus suojakäsittelmällä sulalla metallilla

f) Rautametallien kuumavalssaamo tai takomo

g) Laivatelakka

h) Akkutehdas

i) Metallien tai muovien pintakäsittely elektrolyyttistä tai kemiallista menetelmää käyttäen käsittelyaltaiden yhteenlasketun tilavuuden ollessa vähintään 5 ja enintään 30 m³

3. ENERGIAN TUOTANTO

Ydinvoimalaitos

4. KEMIANTEOLLISUUS

a) Pesuaineita valmistava tehdas, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 50 tonnia vuodessa

b) Kumitehdas, jossa on vulkanointi- tai mastisointiprosessi

c) Mineraaliöljytuotteita valmistava tehdas, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 10 000 tonnia vuodessa

d) Tärkkelysjohdannaisia valmistava tehdas

e) Entsyymitehdas

5. POLTTOAINEIDEN VALMISTUS TAIKKA KEMIKAALIEN TAI POLTTOAINEIDEN VARASTOINTI, KÄSITTELY TAI JAKELU

a) Muiden polttoaineiden kuin hiilen kaasuttaminen tai nesteyttäminen laitoksissa, joiden polttoaineteho on alle 20 megawattia ja joissa valmistetaan polttoainetta vähintään 3 000 tonnia vuodessa

b) Kiinteän, nestemäisen tai kaasumaisen polttoaineen valmistuslaitos, jossa valmistetaan polttoainetta vähintään 5 000 tonnia vuodessa, ei kuitenkaan pellettien puristustoiminta

c) Polttonesteiden tai terveydelle tai ympäristölle vaarallisen nestemäisen kemikaalin varasto, jossa voidaan varastoida tällaista kemikaalia vähintään 100 m³, ei kuitenkaan sellaisen nestemäisten polttoaineiden jakeluaseman tai energiantuotantolaitoksen, jonka polttoainetehoon lasketaan yhteen kaikki samalla laitosalueella sijaitsevat polttoaineteholtaan vähintään yhden megawatin energiantuotantoyksiköt ja jonka polttoaineteho on vähintään 5 megawattia mutta alle 50 megawattia ja jossa jokaisen kiinteää polttoainetta käyttävän energiantuotantoyksikön polttoaineteho on alle 20 megawattia, polttonestesäiliö, voimansiirron suurmuuntaja-asema tai vedenhankintakäyttöön soveltuvan pohjavesialueen ulkopuolella sijaitseva valmiiksi pakattujen tuotteiden kappaletavaravarasto

d) Edellä mainittu E. kohdan 5. alakohdan c) mukainen terveydelle tai ympäristölle vaarallisen nestemäisen kemikaalin varasto pienempänäkin, jos varaston toiminnasta saattaa aiheutua seuraavia seurauksia:

- vesistön pilaantumista eikä kyse ole vesilain ([587/2011](#)) mukaan luvanvaraisesta hankkeesta;
- jätevesien johtamisesta saattaa aiheutua ojan, lähteen tai vesilaissa tarkoitetun noron pilaantumista;
- eräistä naapuruussuhteista annetussa laissa ([26/1920](#)) tarkoitettua kohtuutonta räsitystä;
- jos toiminta sijoitetaan tärkeälle tai muulle vedenhankintakäyttöön soveltuvalla pohjavesialueella ja toiminnasta voi aiheutua pohjaveden pilaantumisen vaaraa

e) nestemäisen polttoaineen jakeluasema, jonka polttoainesäiliöiden kokonaistilavuus on vähintään 10 m³

f) Nestemäisen polttoaineen jakeluasema E. kohdan 5. alakohdan e) mukaista pienempänäkin, jos toiminnasta saattaa aiheutua seuraavia seurauksia:

- vesistön pilaantumista eikä kyse ole vesilain mukaan luvanvaraisesta hankkeesta
- jätevesien johtamisesta saattaa aiheutua ojan, lähteen tai vesilaissa tarkoitetun noron pilaantumista;
- eräistä naapuruussuhteista annetussa laissa tarkoitettua kohtuutonta räsitystä;
- tai toiminta sijoitetaan tärkeälle tai muulle vedenhankintakäyttöön soveltuvalla pohjavesialueelle

6. ORGAANISIA LIUOTTIMIA KÄYTTÄVÄ TOIMINTA

a) Pintojen puhdistus orgaanisilla liuottimilla, jotka sisältävät vaaralausekkeella H340, H341, H350, H350i, H351, H360D tai H360F merkittyjä aineita ja seoksia, kun liuottimien kulutus on yli 1 tonni vuodessa, mutta enintään 200 tonnia vuodessa

b) Seuraavat toiminnot, jos orgaanisten liuottimien kulutus on yli 50 tonnia vuodessa mutta enintään 200 tonnia vuodessa:

- muu kuin a alakohdassa tarkoitettu pintojen puhdistus
- ajoneuvojen alkuperäinen maalaus sekä tuotantolaitoksessa että sen ulkopuolella
- metallin, muovin, tekstiilien, folion ja paperin pinnoitus tai maalaus
- puupintojen maalaus
- nahan viimeistely
- lankalakkaus
- jalkineiden valmistus
- puun ja muovin laminointi
- liimaus
- seuraavat painatustoiminnot: heatset-rainoffset -painatus, julkaisusyvypainot, muu syväpaino, fleksopaino, rotaatioseripaino mukaan lukien tekstiilien ja kartongin rotaatioseripaino, laminointi- ja lakkausyksiköt

- kumin jalostus

c) Seuraavat toiminnot, jos orgaanisten liuottimien kulutus on yli 25 tonnia vuodessa mutta enintään 200 tonnia vuodessa:

- jatkuvatoiminen nauhapinnoitus
- puun kyllästäminen

d) Seuraavat toiminnot, jos orgaanisten liuottimien kulutus on yli 50 tonnia vuodessa:

- kylmäoffset- painatustoiminta
- kasviöljyjen sekä eläinrasvojen uutto ja kasviöljyjen jalostustoiminnot
- maalien, lakkojen, liimojen ja painovärien valmistus
- lääketeollisuus

e) Laitos, jossa käytetään orgaanisia liuottimia ja jossa niiden kulutus on, kun siitä vähennetään tuotteisiin sitoutuva osuus, vähintään 50 tonnia vuodessa tai vastaava huippukulutus vähintään 100 kiloa tunnissa, mukaan lukien toiminnot, joissa haihtuvia orgaanisia yhdisteitä vapautuu raaka-aineiden sisältämästä ponne- tai paisunta-aineesta

7. MALMIEN TAI MINERAALIEN KAIVAMINEN TAI MAAPERÄN AINESTEN OTTO

a) Muu kuin kohdassa A.–D. tarkoitettu kaivostoiminta ja muu kuin liitteessä 2 tarkoitettu koneellinen kullankaivuu

b) Malmin tai mineraalin rikastamo

8. MINERAALITUOTTEIDEN VALMISTUS

a) Sementtitehdas

b) Kalkin tuotanto

c) Mineraalivillatehdas, jonka sulatuskapasiteetti on yli 6 000 tonnia vuodessa

d) Lasia tai lasikuitua valmistava tehdas, jonka sulatuskapasiteetti on yli 6 000 tonnia vuodessa

e) Kipsilevytehdas

9. NAHAN TAI TEKSTIILIEN LAITOSMAINEN TUOTANTO TAI KÄSITTELY

a) Tekstiilikuitujen tai tekstiilien esikäsittelyä tai värjäystä suorittava laitos, jonka käsittelykapasiteetti on vähintään 1 tonni vuorokaudessa

b) Nahkatehdas tai turkismuokkaamo, ei kuitenkaan tuotteiden valmistus valmiiksi käsitellyistä nahoista

c) Kuitukangastehdas

10. ELINTARVIKKEIDEN TAI REHUIEN VALMISTUS

a) Panimo, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 5 miljoonaa litraa vuodessa

b) Siiderin ja viinin valmistus käymisteitse, kun tuotantokapasiteetti on vähintään 10 miljoonaa litraa vuodessa

c) Margariinia tai muita kasvi- ja eläinperäisiä rasvoja tai öljyjä valmistava laitos, jonka valmiiden tuotteiden tuotantokapasiteetti on vähintään 15 tonnia vuorokaudessa

d) Rehua tai rehuvalkuaista valmistava tai sekoittava teollinen laitos, jonka valmiiden tuotteiden tuotantokapasiteetti on vähintään 22 500 tonnia vuodessa

e) Eineksiä valmistava laitos, jonka valmiiden tuotteiden tuotantokapasiteetti on vähintään 30 000 tonnia vuodessa

f) Liivattien valmistus vuodista, nahoista ja luista

11. ELÄINSUOJAT

a) Siipikarjakasvattamot, kun siipikarjapaikkoja on yli 40 000 ja sikalat, kun tuotantosikojen (yli 30 kg:n painoisia) paikkoja on yli 2 000 tai kun emakkopaikkoja on yli 750; siipikarjalla tarkoitetaan kanoja, kalkkunoita, helmikanoja, ankoja, sorsia, hanhia, viiriäisiä, kyyhkysiä, fasaaneja, peltopyitä ja muita lintuja

b) Eläinsuoja, joka on tarkoitettu vähintään 300 lypsylehmälle, vähintään 500 lihanaudalle, vähintään 600 emolehmälle, yli 750 täysikasvuiselle emakolle, yli 2 000 lihasialle, yli 40 000 munituskanalle tai yli 40 000 broilerille

c) Eläinsuoja, joka on tarkoitettu usealle b alakohdassa tai liitteessä 3 tarkoitettulle eläinlajille, jonka kokonaiseläinyksikkömäärä mainitun liitteen eläinyksikkökertoimilla laskettuna on vähintään 3 000 ja joka ei ole maksuvelvollinen b alakohdassa mainitun tuotantoeläimen eläinmäärän perusteella

d) Turkistarha, joka on tarkoitettu vähintään 2 800 siitosnaarasminkille tai -hillerille taikka 1 400 siitosnaarasketulle tai -supikoiralle, taikka muu turkistarha, jonka kokonaiseläinyksikkömäärä liitteen 3 eläinyksikkökertoimilla laskettuna on vähintään 560 ja joka ei ole maksuvelvollinen edellä mainitun tuotantoeläimen eläinmäärän perusteella

12. LIIKENNE

a) Pääosin kauppamerenkulun käyttöön tarkoitettu ja kantavuudeltaan yli 1 350 tonnin aluksille soveltuva satama tai lastaus- taikka purkulaituri

b) Lentopaikka, joka on lentoasema

c) Kemikaaliratapiha tai terminaali, jossa siirretään terveydelle tai ympäristölle vaarallisia kemikaaleja, ei kuitenkaan kappaletavaraa, kuljetusvälineestä toiseen tai varastoon taikka varastosta kuljetusvälineeseen

13. JÄTTEIDEN AMMATTIMAINEN TAI LAITOSMAINEN KÄSITTELY SEKÄ JÄTEVESIEN KÄSITTELY

a) Sellaisen jätteenpolttolaitoksen tai jätteen rinnakkaispolttolaitoksen toiminta, jonka kapasiteetti muiden kuin vaarallisten jätteiden osalta alittaa 3 tonnia tunnissa ja vaarallisten jätteiden osalta alittaa 10 tonnia vuorokaudessa

b) Muu kuin teollisuuden päästöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/75/EU mukaisen direktiivilaitoksen jätevesien erillinen jätevedenpuhdistamo, joka ei kuulu yhdyskuntajätevesien käsittelystä annetun neuvoston direktiivin 91/271/ETY soveltamisalaan, ja jossa käsitellään maksuvelvollisten, mutta ei direktiivin 2010/75/EU mukaisten laitosten prosessijätevesiä

c) Yhdyskuntajätevesien käsittely ja johtaminen, kun kyse on asukasvastineluvultaan vähintään 100 henkilön jätevesien käsittelemisestä

d) Kaivannaisjätteen jätealue

e) Kaatopaikka, mukaan lukien pysyvän jätteen kaatopaikka ja vähintään 50 000 tonnin vuotuiselle jättemäärälle mitoitettu maankaatopaikka

f) Pilaantumattoman maa-ainesjätteen, betoni-, tiili- tai asfalttijätteen tai pysyvän jätteen muu käsittely kuin sijoittaminen kaatopaikalle, kun käsiteltävä määrä on vähintään 50 000 tonnia vuodessa

g) Laitos tai paikka, jossa käsitellään muualla syntynyttä vaarallista jätettä ammattimaisesti tai laitosmaisesti tai jätevesien käsittely, ei kuitenkaan seuraava toiminta:

– kotitaloudessa tai siihen rinnastettavassa toiminnassa syntyneen vaarallisen jätteen varastointipaikka tai vaarallisiksi jätteiksi luokiteltavien romuajoneuvojen tai käytöstä poistettujen sähkö- ja elektroniikkalaitteiden varastointipaikka, jonka varastointikapasiteetti on enintään 50 tonnia

– autopurkamo

h) Muu kuin yllä a ja d–g alakohdissa tai seuraava jätelain soveltamisalaan kuuluvan jätteen käsittely, joka on ammattimaista tai laitosta ja jossa käsitellään jätettä vähintään 20 000 tonnia vuodessa:

– alle 50 000 tonnin vuotuiselle jätemäärälle mitoitettu maankaatopaikka

– pilaantumattoman maa-ainesjätteen, betoni-, tiili- tai asfalttijätteen tai pysyvän jätteen muu käsittely kuin sijoittaminen kaatopaikalle, kun käsiteltävä määrä on alle 50 000 tonnia vuodessa

– kotitaloudessa tai siihen rinnastettavassa toiminnassa syntyneen vaarallisen jätteen varastointipaikka tai vaarallisiksi jätteiksi luokiteltavien romuajoneuvojen tai käytöstä poistettujen sähkö- ja elektroniikkalaitteiden varastointipaikka, jonka varastointikapasiteetti on enintään 50 tonnia

– autopurkamo

– laitos, jonka ruhojen tai eläinperäisen jätteen käsittelykapasiteetti on enintään 10 tonnia vuorokaudessa

14. MUU TOIMINTA

a) Muu kuin fosfori-, typpi- tai kaliumpohjaisiin raaka-aineisiin perustuvien lannoitteiden (lannoitteet sisältävät joko yhtä ainetta tai niiden seosta) lannoitetehdas

b) Öljyn ja kaasun etsintäporaus ja esiintymän hyväksikäyttö sekä muu niihin liittyvä toiminta Suomen aluevesillä ja talousvyöhykkeellä

Liite 2

KERTALUONTEINEN YMPÄRISTÖVAHINKOMAKSU

1. METSÄTEOLLISUUS

a) Sahalaitos, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 20 000 m³ sahatavaraa vuodessa

b) Muu puunsuojakemikaaleja käyttävä laitos kuin puun kyllästämö, kun laitoksessa käytetään puunsuojakemikaaleja yli 1 tonni vuodessa

2. ENERGIAN TUOTANTO

a) Polttoaineita polttava laitos, jossa on yksi tai useampi polttoaineteholtaan vähintään 20 megawatin kiinteää polttoainetta polttava energiantuotantoyksikkö ja laitosalueen kaikkien energiantuotantoyksiköiden yhteenlaskettu polttoaineteho on alle 50 megawattia

b) Energiantuotantolaitos, jonka polttoaineteho on vähintään 1 mutta alle 50 megawattia ja jossa jokaisen kiinteää polttoainetta käyttävän energiantuotantoyksikön polttoaineteho on alle 20 megawattia; energiantuotantolaitoksen polttoainetehoa määritettäessä lasketaan yhteen kaikki samalla laitosalueella sijaitsevat vähintään yhden megawatin mutta alle 50 megawatin energiantuotantoyksiköt

3. POLTTOAINEIDEN VALMISTUS TAIKKA KEMIKAALIEN TAI POLTTIAINEIDEN VARASTOINTI TAI KÄSITTELY

a) Puuta raaka-aineena käyttävä grillihiilen valmistuslaitos, jossa valmistetaan hiiltä vähintään 3 000 tonnia vuodessa

b) Kivihiilivarasto

4. ORGAANISIA LIUOTTIMIA KÄYTTÄVÄ TOIMINTA

a) Seuraavat toiminnot ja laitokset, joissa orgaanisten liuottimien kulutus on enemmän kuin 5 mutta enintään 50 tonnia vuodessa:

– muu pinnoitus kuin puupintojen maalaus, mukaan lukien metallin, muovin, tekstiilien, folion ja paperin pinnoitus tai maalaus

– lankalakkaus

– jalkineiden valmistus

– puun ja muovin laminointi

– liimaus

b) Seuraavat toiminnot ja laitokset, joissa orgaanisten liuottimien kulutus on enemmän kuin 10 tonnia mutta enintään 50 tonnia vuodessa:

– puupintojen maalaus

– nahan viimeistely

– seuraavat painatustoiminnot: heatset-rainaoffset-painatus, julkaisusyväpainot, muu syväpaino, fleksopaino, rotaatioseripaino mukaan lukien tekstiilien ja kartongin rotaatioseripaino, laminointi- ja lakkausyksiköt

– kumin jalostus

– kasviöljyjen sekä eläinrasvojen uutto ja kasviöljyjen jalostustoiminnot

c) Toiminnot ja laitokset, joissa orgaanisten liuottimien kulutus on enintään 50 tonnia vuodessa:

– ajoneuvojen alkuperäinen maalaus sekä tuotantolaitoksessa että sen ulkopuolella

– muu pintojen puhdistus kuin puhdistus orgaanisilla liuottimilla, jotka sisältävät vaaralausekkeella H340, H341, H350, H350i, H351, H360D tai H360F merkittyjä aineita ja seoksia, kun liuottimien kulutus on enemmän kuin 2 tonnia vuodessa

d) Laitos, jossa käytetään orgaanisia liuottimia ja jossa niiden kulutus on, kun siitä vähennetään tuotteisiin sitoutuva osuus, vähintään 10 ja alle 50 tonnia vuodessa tai vastaava huippukulutus vähintään 20 ja alle 100 kiloa tunnissa, mukaan lukien toiminnot, joissa haihtuvia orgaanisia yhdisteitä vapautuu raaka-aineiden sisältämästä ponne- tai paisunta-aineesta

5. MALMIEN TAI MINERAALIEN KAIVAMINEN TAI MAAPERÄN AINESTEN OTTO

a) Kivenlouhimo tai sellainen muu kuin maanrakennustoimintaan liittyvä kivenlouhinta, jossa kiviainesta käsitellään vähintään 50 päivää

b) Kiinteä murskaamo tai kalkkikiven jauhatus tai sellainen tietylle alueelle sijoitettava siirrettävä murskaamo tai kalkkikiven jauhatus, jonka toiminta-aika on yhteensä vähintään 50 päivää

c) Turvetuotanto ja siihen liittyvä ojitus

d) Koneellinen kullankaivuu, kun kaivettavien maamassojen määrä on alle 500 m³ vuodessa pintamaat mukaan lukien ja työskentelyaika enintään 50 vuorokautta vuodessa eikä toimintaan tarvita vesilain mukaista lupaa tai oikeutta

6. MINERAALITUOTTEIDEN VALMISTUS

a) Kiinteät betoniasemat ja betonituotetehtaat;

b) Seuraavien keraamisten tuotteiden valmistus polttamalla, kun tuotantokapasiteetti on enintään 75 tonnia vuorokaudessa ja/tai uunikapasiteetti on enintään 4 m³ ja lastauskapasiteetti enintään 300 kg/m³ uunia kohden:

– keramiikka- tai posliinitehdas, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 200 tonnia vuodessa

- kevytsoratehdas, jonka tuotantokapasiteetti on yli 3 000 tonnia vuodessa

7. NAHAN TAI TEKSTIILIEN LAITOSMAINEN TUOTANTO TAI KÄSITTELY

a) Kemiallinen pesula

b) Tekstiilien vesipesula, jonka kapasiteetti on vähintään 1 tonni vuorokaudessa ja jonka jätevesiä ei johdeta asianmukaisesti jätevedenpuhdistamolle

8. ELINTARVIKKEIDEN TAI REHUIJEN VALMISTUS

a) Kalaa tai kalastustuotteita käsittelevä tai jalostava laitos, joka käyttää eläinperäisiä raaka-aineita vähintään 100 tonnia vuodessa ja jonka valmiiden tuotteiden tuotantokapasiteetti on enintään 75 tonnia vuorokaudessa

b) Seuraavat elintarvike- ja rehuteollisuuden toiminnat:

- teurastamo, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 5 ja enintään 50 tonnia ruhoja vuorokaudessa

- lihaa tai lihatuotteita käsittelevä tai jalostava laitos, joka käyttää eläinperäisiä raaka-aineita vähintään 1 000 tonnia vuodessa ja jonka valmiiden tuotteiden tuotantokapasiteetti on enintään 75 tonnia vuorokaudessa

- perunaa tai juureksia käsittelevä tai niistä tuotteita jalostava laitos, joka käyttää kasvipäisiä raaka-aineita vähintään 2 000 tonnia vuodessa ja jonka valmiiden tuotteiden tuotantokapasiteetti on enintään 300 tonnia vuorokaudessa

- vihanneksia, öljykasveja, melassia tai mallasohraa käsittelevä tai niistä tuotteita jalostava laitos, joka käyttää kasvipäisiä raaka-aineita vähintään 5 000 tonnia vuodessa ja jonka valmiiden tuotteiden tuotantokapasiteetti on enintään 300 tonnia vuorokaudessa, ei kuitenkaan kylmäpuristettua kasviöljyä valmistava laitos

- muu kuin kahdessa edeltävässä kohdassa tarkoitettu kasvipäisiä raaka-aineita käsittelevä tai niistä tuotteita jalostava laitos, joka käyttää kasvipäisiä raaka-aineita vähintään 10 000 tonnia vuodessa ja jonka valmiiden tuotteiden tuotantokapasiteetti on enintään 300 tonnia vuorokaudessa, ei kuitenkaan kylmäpuristettua kasviöljyä valmistava laitos tai leipomo;

- panimo, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 250 000 mutta alle 5 miljoonaa litraa vuodessa ja enintään 300 000 litraa vuorokaudessa

- siiderin ja viinin valmistus käymisteitse, kun tuotantokapasiteetti on vähintään 750 000 mutta alle 10 miljoonaa litraa vuodessa ja enintään 300 000 litraa vuorokaudessa

- muu kuin kahdessa edeltävässä kohdassa tarkoitettu virvoitus- tai alkoholijuomia valmistava laitos, kun virvoitus- ja alkoholijuomien tuotantokapasiteetti on yhteensä vähintään 50 miljoonaa litraa vuodessa ja enintään 300 000 litraa vuorokaudessa

- rehua tai rehuvalkuaista valmistava tai sekoittava teollinen laitos, jonka valmiiden tuotteiden tuotantokapasiteetti on alle 22 500 tonnia vuodessa ja vähintään 15, mutta enintään 75 tonnia vuorokaudessa, jos valmiiden tuotteiden tuotantokapasiteetin eläinperäisen raaka-aineen osuus on vähintään 10 painoprosenttia; muuten enintään $300 - (22,5 \times A)$ tonnia vuorokaudessa, kun A on valmiiden tuotteiden eläinperäisen raaka-aineen osuus painoprosentteina

- jäätelötehdas tai juustomeijeri, jonka valmiiden tuotteiden tuotantokapasiteetti on vähintään 1 000 tonnia vuodessa, mutta enintään 75 tonnia vuorokaudessa, jos valmiiden tuotteiden tuotantokapasiteetin eläinperäisen raaka-aineen osuus on vähintään 10 painoprosenttia; muuten $300 - (22,5 \times A)$ tonnia vuorokaudessa, kun A on valmiiden tuotteiden eläinperäisen raaka-aineen osuus painoprosentteina

- eineksiä valmistava laitos, jonka valmiiden tuotteiden tuotantokapasiteetti on vähintään 5 000 ja alle 30 000 tonnia vuodessa, mutta enintään 75 tonnia vuorokaudessa, jos valmiiden tuotteiden tuotantokapasiteetin eläinperäisen raaka-aineen osuus on vähintään 10 painoprosenttia; muuten $300 - (22,5 \times A)$ tonnia vuorokaudessa ja alle 30 000 tonnia vuodessa, kun A on valmiiden tuotteiden eläinperäisen raaka-aineen osuus painoprosentteina

- pelkän maidon keräily-, käsittely- tai jalostuslaitos, jossa vastaanotetun maidon määrä on vähintään 100 ja enintään 200 tonnia vuorokaudessa

- makeistehdas, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 15 tonnia vuorokaudessa

- mallas-, alkoholi- tai virvoitusjuomien pakkaamo, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 50 miljoonaa litraa vuodessa

9. KALANKASVATUS

Kalankasvatus- tai kalanviljelylaitos, jossa käytetään vähintään 2 000 kg vuodessa kuivarehua tai sitä ravintoarvoltaan vastaava määrä muuta rehua taikka jossa kalan lisäkasvu on vähintään 2 000 kg vuodessa, taikka kooltaan vähintään 20 hehtaarin luonnonravintolammikko tai lammikkoryhmä

10. LIIKENNE

a) Muu lentopaikka kuin lentoasema, ei kuitenkaan pelastustoiminnan helikopterilentopaikka

b) Ulkona sijaitseva moottoriurheilurata

c) Yli 50 linja-auton tai kuorma-auton varikko tai vastaavan kokoinen työkonevarikko

11. JÄTTEIDEN AMMATTIMAINEN TAI LAITOSMAINEN KÄSITTELY SEKÄ JÄTEVESIEN KÄSITTELY

a) Alle 50 000 tonnin vuotuiselle jätemäärälle mitoitettu maankaatopaikka

b) Pilaantumattoman maa-ainesjätteen, betoni-, tiili- tai asfalttijätteen tai pysyvän jätteen muu käsittely kuin sijoittaminen kaatopaikalle, kun käsiteltävä määrä on alle 50 000 tonnia vuodessa

c) Kotitaloudessa tai siihen rinnastettavassa toiminnassa syntyneen vaarallisen jätteen varastointipaikka tai vaarallisiksi jätteiksi luokiteltavien romuajoneuvojen tai käytöstä poistettujen sähkö- ja elektroniikkalaitteiden varastointipaikka, jonka varastointikapasiteetti on enintään 50 tonnia

d) Autopurkamo

e) Laitos, jonka ruhojen tai eläinperäisen jätteen käsittelykapasiteetti on enintään 10 tonnia vuorokaudessa

f) muu kuin a–e alakohdassa tai liitteen 1 kohdan E alakohdan 13 kohdassa a) tarkoitettu jätteen käsittely, joka on ammattimaista tai laitosmaista ja jossa käsitellään jätettä alle 20 000 tonnia vuodessa

12. MUU TOIMINTA

a) Ulkona sijaitseva ampumarata

b) Pysyvä, ulkona sijaitseva laitosmainen suihkupuuhalluspaikka

c) Krematorio tai lemmikkieläinten polttolaitos

d) Kiinteä eläintarha tai huvipuisto

e) Asfalttiasema

Liite 3

ELÄINSUOJAN JA TURKISTARHAN MAKSUVELVOLLISUUDEN LASKEMISESSA KÄYTETTÄVÄT ELÄINYKSIKKÖKERTOIMET

Eläinsuojan ja turkistarhan kokonaiseläinyksikkömäärän laskemiseen käytettävät eläinyksikkökertoimet. Eläinsuojan kokonaiseläinyksikkömäärä saadaan kertomalla eläinsuojan eläinlajien lukumäärät niiden eläinyksikkökertoimilla ja laskemalla saadut eläinyksikkömäärät yhteen.

Muiden eläinlajien kohdalla on käytettävä vuotuiselta typeneritykseltään lähinnä vastaavan eläimen eläinyksikkökerrointa.

Eläin	Eläinyksikkökerroin
Lypsylehmä	10,8
Emolehmä	4,3
Hieho (12–24 kk)	4

Lihanauta (sonni 12–24 kk)	5,7
Siitossoppi (sonni > 2 v)	8,1
Vasikka 6–12 kk	3,4
Vasikka < 6 kk	1,7
Emakko porsaineen	2,6
Lihasiika*	1
Karju	1,8
Joutilas emakko ydinsikalassa	1,8
Vieroitettu porsas, 5–11 vko, jos tilalla ei ole emakoita*	0,24
Hevonen 2 v–	3,9
Poni** 2 v–, hevonen 1 v	2,8
Pienponi** 2 v–, poni** 1v, hevonen < 1 v	2
Pienponi **1–2 v, poni** < 1 v	1,2
Pienponi** < 1 v	0,8
Aasi (ponin ja pienponin tavoin säkäkorkeuden ja iän mukaan)	0,8–2,8
Lammas (uuhi karitsoineen, pässi)	0,6
Vuohi (kuttu kileineen, pukki)	0,6
Munituskana	0,07
Broileriemo	0,07
Kukko	0,1
Emokalkkuna	0,14
Lihakalkkuna*	0,12
Broileri*	0,03
Kanauorikko*	0,04
Emoankka, liha-ankka*, emohanhi, lihahanhi*, emofasaani, lihafasaani*	0,07
Emosorsa, lihasorsa*	0,06
Viiriäinen, helmikana	0,04
Kaninaaras poikasineen***	0,19
Strutsi	0,9
Biisoni	2,5
Villisika	0,9
Minkki ja hilleri, siitosnaaras pentuineen	0,18

Minkki ja hilleri, pentu

Minkki ja hilleri, siitosuros

Kettu ja supikoira, siitosnaaras pentuineen

0,41

Kettu ja supikoira, pentu

Kettu ja supikoira, siitosuros

* eläinpaikkaa kohti

** poni: eläimen säkäkorkeus täysikasvuisena 120–140 cm; pienponi: eläimen säkäkorkeus täysikasvuisena < 120 cm

*** Kaninaaraan elopaino noin 5 kg. Poikasien lisäksi kaniuros sisältyy naaraan eläinyksikkökertoimeen.